

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 1 alineatul 2 punctul 1, a articolului 2 alineatul 1 punctul 9, a articolului 10 alineatul 3 punctul 4, a articolului 14 coroborat cu articolele 14 a și 14b, precum și a articolului 21 alineatul 1 și a articolului 21a din Bundesgesetz über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich (Legea federală privind stabilirea și șederea în Austria), Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 41 alineatul (1) din Protocolul adițional⁽¹⁾ și al articolului 13 din Decizia 1/80;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În măsura în care ar privi pe cetățenii turci, anumite dispoziții ale Bundesgesetz über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii. Aceste dispoziții reglementează în special:

- obligația solicitantului de a introduce prima cerere de intrare pe teritoriul austriac la reprezentanța locală competentă din străinătate și de a aștepta adoptarea deciziei respective în străinătate;
- stabilirea vârstei minime de 21 de ani pentru formularea cererii privind dreptul de ședere cu titlu de reintregire familială;
- dovada cunoștințelor de limbă germană la momentul formulării primei cereri de eliberare a unui titlu de ședere, precum și introducerea unui „acord de integrare”.

Obiecția formulată de Republica Austria, potrivit căreia prin circulara emisă de Bundesministerium für Inneres (Ministerul federal de interne) au fost date instrucțiuni autorităților competente în materie de stabilire și ședere, în sensul ca cererile formulate de cetățenii turci să fie examinate de la caz la caz într-un mod conform cu dreptul Uniunii, nu poate remedia neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 41 alineatul (1) din Protocolul adițional și la articolul 13 din Decizia 1/80.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972 de încheiere a protocolului adițional, precum și a protocolului financiar, semnate la 23 noiembrie 1970, anexate la Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia și referitor la măsurile care urmează să fie adoptate pentru intrarea în vigoare a acestora (JO L 293, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 1, p. 37).

Cerere de înființare a popririi introdusă la 12 ianuarie 2015 – La Chaines hôtelières La Frontière, Shotef SPRL/Comisia Europeană

(Cauza C-1/15 SA)

(2015/C 073/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: La Chaines hôtelières La Frontière, Shotef SPRL (reprezentant: J. Steyt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- declararea prezentei cereri introductive admisibile și fondate;

În consecință:

- cu titlu principal, autorizarea reclamantei să mențină și să înființeze poprirea deja aplicată și să aplice alte popriri în favoarea Uniunii Europene/Comisiei Europene pe toate sumele, fondurile, valorile sau obiectele în general pe care le posedă sau le va poseda, le are în proprietate sau le va avea în proprietate, care îi aparțin sau îi revin cu orice titlu și din orice motiv Republicii Democratice Congo;

-
- cu titlu subsidiar, autorizarea reclamantei să mențină și să înființeze poprirea deja aplicată și să aplice alte popriri în favoarea Uniunii Europene/Comisiei Europene pe toate sumele, fondurile, valorile sau obiectele în general pe care le posedă sau le va posedea, le are în proprietate sau le va avea în proprietate, care îi aparțin sau îi revin în temeiul unui contract de drept privat Republicii Democratice Congo;

În orice caz:

- obligarea Uniunii Europene la suportarea tuturor cheltuielilor aferente procedurii.
-